

ת"פ 66400/05 - רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילתית נגד עלי גמור, ע.י. אליו המרכז לחומרិ בינוי בע"מ 3.א.ע.י. מאפיות וחמרי בניין בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-05-66400 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילתית נ' ע.י. אלוי המרכז לחומרិ בינוי בע"מ ואחר'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ'
בעניין: רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילתית ע"י עוז
של' בניין

המאשימה

נגד

1. עלי גמור

2. ע.י. אלוי המרכז לחומרិ בינוי בע"מ 3.א.ע.י.
מאפיות וחמרי בניין בע"מ
ע"י עוז מhammad ג'aber

הנאשמים

גור דין

רקע

נאשומות מס' 2 ו- 3 הן חברות ונואשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) היה מנהלן בתקופה הRELONENTIAL.

מחזור הכנסות של נואשם מס' 2 בשנת 2016 מעלה 3.2 מיליון ש"ח, בשנת 2017 מעלה 7.7 מיליון ש"ח ובשנת 2018 מעלה 745,000 ש"ח.

מחזור הכנסות של נואשם מס' 3 היה בשנת 2017 מעלה 1.7 מיליון ש"ח ובשנת 2018 מעלה 5.3 מיליון ש"ח.

החברות היו חיבות להגיש למס הכנסה בשנים האמורות זו"חות על הכנסותיהם האמורות מעלה, אך הנאשמים לא עשו כן. כמו כן הנואשם לא הגיע זו"ח איש על הכנסותיו בשנת 2016.

בשל כך הורשע הנואשם בשש עבירות של אי הגשת דוח במועד (שלוש עבירות בשל אי הגשת הדוחות של נואשם מס' 2, שתי עבירות בשל אי הגשת הדוחות של נואשם מס' 3 ועבירה אחת בשל אי הגשת הדוח האיש). החברות הורשעו בעבירות של אי הגשת דוח במועד.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנואשם ורמת העונישה הנוגעת ביחס אליו.

לענין הסרת המחדלים הפנתה לכך שאמנם הנואשם הגיע דוחות מבוקרים על ידי רואה חשבון, אך רואה החשבון

עד 1

הודיע ביום 20.9.2011, כי הוא חוזר בו מ אישור הדו"חות בעקבות נתונים שהוצעו לו על ידי אנשי פקיד השונה.

לאור אלה ביקשה להשית על הנאשם עונש של 13 חודשים מאסר ועונשים נלוים ועל החברות בקשה להשית קנס או התחייבות להמנע מעבירה.

ב"כ הנאשם הפנה למאמצים אותו עשה הנאשם להסיר את המחדלים, ולכך שפנה למספר רואי חשבון אשר ניסו להגיש את הדו"חות של החברות. במסגרת טיפולינו הגיע פניה מיום 14.6.2011 שליח רואה חשבון מטעמו לרשותו, שנועדה ללמד כי הנאשם עודו עווה מאמצים להסיר את המחדלים מושא האישום, חרב הסתייגות הרשות מהדו"חות שהוגשו. כמו כן הציג את הדו"חות שהוגשו ונדחו על ידי המאשימה.

לענין נסיבותו האישיות של הנאשם, הפנה לכך שמדובר באדם נורטטיבי, צער ללא הרשות קודמות, אשר נמצא בראשית חייו. לאור אלה, ביקש להסתפק בעונש של עבודות שירות.

ב"כ שני הצדדים הפנו לפסיקה לתמיכת בטיעוניהם.

ה הנאשם אמר כי מעשיו נבעו מחוסר הבנה, שכן פעילותו בחברות הייתה לפני כש שנים, כאשר למד באוניברסיטה ונענה להצעה של אחיו להקים עסק. עוד אמר, כי ניסה לפתור את הבעיה עם הרשות, אך נותר ללא משאים כספיים.

מתחם העונש ההולם

ראשית אומר, כי ראוי לגזר מתחם עונש הולם אחד בגין מכלול מעשיו של הנאשם. אמןמי כי הגשת דוא"ח היא עבירה נפרדת לכל שנת מס, אך בשים לב לכך שמדובר במחדל שהמתמשך לאורק תקופה של מספר שנים, מדובר באירוע עברייני אחד שאון הצדקה לפצלו ולקבוע מתחמים נפרדים לכל שנת מס וכל חברה, שכן הדבר מסרב לאות הליך גזירת העונש שלא לצורך.

רבות נאמר על חשיבותה של החובה להגשת דוא"חות אמת במועד וחומרתה של הפרת חובה זו. עבירה זו אמןמי נופלת בחומרתה מעבירות המס המטריאליות, באשר אין בה יסוד של מרמה, אלא רק של המנעוט מביצוע חובה. עם זאת, אין להקל בה ראש ואין לראותה בסלחנות. הבסיס לגבית מס אמת הוא הגשת דוא"חות נכון נוכנים במועד והמנעות מכך חומרת תחת בסיס זה. מדובר בחובתו הראשונית של כל עסק אשר בעלדיה אין. חובה זו נועדה להגן על קיומה של מערכת מס יعلاה והוגנת, אשר תבטיח מצד אחד את תקציבה של המדינה ומצד שני תביא לגביה צדקת ושינוי של המס מכלל העוסקים והשכרים במשק.

שיעור הרתעה הוא מרכזי בעבירות מסוים. אלו עבירות אשר קל לבצע, קשה לגלוותן ובצדן רוח כספי ניכר. לפיכך, יש חשיבות רבה לשיקול הרתעה, אשר יהווה משקל נגד לקלות שבביצוע העבירות ולרווח הכספי הטמון בהן.

לעתים רבות מתייחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין בנסיבות חומרה או פסול מוסרי או ערכי - ולא היא. המנעוט תשלום מסים חומרת תחת עריכם חברותיים בסיסיים של שוויון בנשיאה בנטול ומכל בחינה שköלה לשילוח-ID - לקופת הציבור. משכך, נקודת המוצא היא, כי יש לראות את עבריין המס ככל עבריין אחר שולח-ID ברכוש חברו - בהבדל שסיוכו תפיסתו של עבריין המס נמוכים יותר ורוחוי לרוב גבויים יותר מאשר גנב "רגיל", והוא אף אינו משלם את מחיר ההוקעה החברתי אותו משלם עבריין רכוש אחר. לפיכך, על מדיניות הענישה לתת ביטוי לקלון שבבירות מסים ולכך שאין הבדל בין מי שמתחמק מתשלום מס אמת ובין מי ששולח-ID לרכוש חברו.

פסקה עקבית של בית המשפט העליון ושל הערכאות הדינומיות קובעת, כי ככל יש להשית מאסר בפועל, לריצוי ממש, בגין עבירות של אי הגשת דוחות במועד, בעיקר במקרים בהם לא הוסר המחדל. ר' למשל רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

"**עבירות המשט**, בהן הורשע המבוקש, חותמות תחת ערף השווין, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובביטחונתה הפיננסית. אין צורך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד משלמי המיסים בישראל (ראו, למשל: רע"פ 13/2013 דימיטשטיין נ' מדינת ישראל (29.5.2013); רע"פ 2638/2012 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013); רע"פ 5906/2012 עזרא נ' מדינת ישראל (9.9.2012)). על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסקה העמدة, לפיה יש להשית על עברייני המשט עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות ממשמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרעתה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותו".

וכן רע"פ 9/09 מזרחי נ' מדינת ישראל:

"**כפי שציין בצדק בית-המשפט המחויזי** (כבד השופטים צבן, בן-עמי וכרמל), הדוחות השנתיים שעלו נישומים להגיש לרשות המסים מושתים את הבסיס לקיומה של מערכת המשט ולפעולתה התקינה. הגשתו של דוח מס אינה עניין טכני פשוט ערף. הדוחות המוגשים משמשים כלי ראשון במעלה בידי רשות המסים במילוי חובתה לקיים הליך גביה סדור והוגן. בדרישת הגשה אין להקל ראש, והדבר מתבטא גם בסנקציה הנלווה להפרטה (וראו דברים שכותב הנושא מ' שמניג בהם 218/81 שמוע נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(4) 805, 804 (1981))."

ר' גם רע"פ 14/14, 3120, נעים נ' מדינת ישראל, רע"פ 2321-11-07, שמחוני נ' מדינת ישראל, רע"פ 06/6095, צדוק לו' נ' מדינת ישראל, עפ"ג 13-12-1949, אברהם נ' מדינת ישראל, עפ"ג 18-09-1944, ריכרט נ' מדינת ישראל וע"פ 19-01-58456, אופיר דור נ' מדינת ישראל, אשר בຄולם אושרו ענשי מאסר בפועל במקרים דומים למקרה אשר לפני.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון כי הנאים נמנעו מלהגיע דוחות של שתי חברות, אשר מחזיר הכנסות המctrבר שלתן היה כמעט 19 מיליון ש"ח בתקופה של שלוש שנים - וענין זה משליך על הנזק אשר נגרם לקופה הציבורית בשל אי הגשת הדוחות. מכך, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשעו הנאים הוא מאסר בפועל לתקופה שבין חצי שנה ועד שנה וחצי ועונשים נלוויים.

נסיבות שאין קשרות לעבירה

הנאשם ליד 1992 ואין לחובתו כל מעורבות קודמת בפלילים.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקفت את העובדה כי קיבל אחריות למשעו ועשה מאמצים ניכרים להסיר את מחדלי כתב האישום, ככליה מטעוני בא כוחו. כמו כן הבהיר בחשבון כי מדובר באדם צער ונוורטיבי, וכי העבירות בוצעו בעת שהיא חסר ניסיון.

לחובת הנאשם זקفت את העובדה כי מלבד דוח של נאשנת מס' 3 לשנת 2017 מחדלי האישום טרם הוסרו - ולענין זה ממשמעות רבה בעבירות מסים. התקשתי לחתם משקל לטענה כי הנאשם לא הסיר את מחדלי האישום בשל חסרון

כיס, שהרי פסיקה עקבית קובעת כי טענה זו אינה יכולה לעמוד. במיוחד דברים אמורים בשם לב לכך שהמחוזר המצביע של החברות עמד בשנים הרלוונטיות על קרוב ל- 19 מיליון ש"ח, ולא שמעתי כל הסבר מדוע הנאים לא פעלוandan נמנעו מלהגיש את הדוחות בעוד בעת שפלו החברות והכניסו סכומי כסף ניכרים.

לאור מכלול הנתונים, בעיר נסיבותו האישיות של הנאשם, ראיתי להשית עליו עונש בצדיו הנמור של המתهم, אך לא בתחריתו. למרות שבבחן משך המאסר מדובר בתקופה שנית לשאת בעבודות שירות, לא ראיתי מקום לאפשר לנאים לשאת בעונש בדרך זו, שכן פסיקה עקבית אותה סקרה למעלה קובעת, כי מקום בו לא הוסרו מחדלים דינו של הנאשם הוא למאסר ממש.

לפיך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשים מאסר בפועל, בהם ישא ממש. הנאשם יתיצב לשאת בעונש ביום 17.1.21. מתקופה זו ינכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הودעה מתואמת בעניין זה.
 - ב. שבעה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על חוק מס ערך נוסף או פקודת מס הכנסת שהיא פשע.
 - ג. ארבעה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על חוק מס ערך נוסף או פקודת מס הכנסת שהיא עוון.
 - ד. קנס בסך 20,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורה. הקנס יחולק לעשרים תשלוםומיים. תשלום ראשון עד ליום 1.10.21 והיתר עד הרាជון בחודשים שלאחר מכן.
- מטיל על שתי החברות, נאים מס' 2 ו- 3, הת_hiבות בסך 2,000 ש"ח שלא לעבור כל עבירה על חוק מס ערך נוסף או פקודת מס הכנסת תוך שלוש שנים מהיום. הנאשם יתחייב בשם החברות.

הנאיםิตאים כניסה למאסר עמן נאבחן ומינוי לשירות בתמי הטלפון 08-97873377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם החלטה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 09:00 במתיקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"א, 23 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.